

ROMÂNIA

TRIBUNALUL xxxxx

- SECȚIA CIVILĂ **SENTINȚA CIVILĂ nr. 260 F**

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE- xxxxx

GREFIER - xxxxx

Pe rol, pronunțarea asupra cauzei de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamanta **S.C. xx xx** în contradictoriu cu pârâtele **D.G.F.P. - xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**, având ca obiect *anulare act administrativ*.

Dezbaterile au avut ioc în ședința publică din data de xx.xx.xxxx fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru azi, xx.xx.xxxx, data când, după deliberare, a hotărât următoarele :

TRIBUNALUL

Asupra contenciosului administrativ fiscal de față;

Prin cererea înregistrată la această instanța sub nr. xx/xx/xxxx (nr. format vechi xxxx/xx.xx.xxxx) reclamanta SC. Xx **SRL. xxxxx** cu sediul în mun. Str. xxx, bl.xx, sc. x, ap.xx , județul xxx a formulat contestație împotriva deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx solicitând anularea parțială a acesteia , a deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx și a raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx /xx.xx.xxxx ca fiind nelegale și netemeinice. A solicitat totodată, suspendarea executării actului administrativ fiscal până ia soluționarea pe fond a pricinii .

În motivarea cererii sale, reclamanta arată că la data de xx.xx.xxxx s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. xxxx în care s-a stabilit abateri de la disciplina fiscală și financiar contabilă, document care a constituit temeiul legal al deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx prin care s-a stabilit la plată suplimentar suma de xxx lei.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație iar prin decizia nr. xxx contestația a fost admisă în parte, menținând actele administrative fiscale pentru suma de xxx lei.

În aprecierea contestateareî atât inspectorii fiscali care au încheiat actele contestate și biroul de soluționare a contestațiilor în mod ilicit au reținut ea datorează suplimentar suma de xxx lei motiv pentru care s-a adresat instanței cu prezenta cerere, care face obiectul cauzei de față.

Cererea este legal timbrată.

Citată în termen a depus întâmpinare pârâta prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată și menținerea ca legală și temeinică a actelor contestate.

A susținut în esență că reclamanta potrivit dispozițiilor Codului Fiscal datorează sumele reținute prin decizia contestată .

Prin sentința civilă nr. xxx/x/xx.xx.xxxx Tribunalul xxxx a admis în parte cererea formulată de reclamanta SC xxxx SRL xxxx, în contradictoriu cu

pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxx și a dispus anularea parțială a Deciziei nr. xxx din data de xx.xx.xxxx emisă de pârâta D.G.F.P. xxxx, a deciziei de impunere fiscală nr. xxx din xx.xx.xxxx și a Raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx din xx.xx.xxxx și menținerea acestor acte administrativ fiscale pentru suma de xxxx lei.

Totodată a obligat pârâtele către reclamantă la plata sumei de xxx lei cheltuieli de judecată.

Impotriva acestei soluții au declarat recurs pârâtele, care a fost admis de către CAB -Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, conform deciziei civile nr. xx/xx.xx.xxxx, prin care a fost casată sentința recurată, cauza fiind trimisă spre rejudecare aceleiași instanțe.

Curtea în considerentele deciziei a reținut faptul că hotărârea primei instanțe nu ar cuprinde motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care au fost înlăturat cererile părților, considerentele hotărârii primei instanțe nesatisfacând exigentele dispozițiilor art 304 pct 7 Cpr.civ , împrejurare care este de natura sa atragă nulitatea absoluta si virtuală a hotărârii primei instanțe privită ca act de procedură.

Avându-se în vedere prevederilor art 315 din C.pc. curtea a stabilit pentru instanța de fond obligativitatea ca în rejudecarea cauzei să dea eficiență juridică deplină prevederilor art 13 din Legea 554/2004 în sensul de a se atașa la dosarul cauzei întreaga documentație care a stat la baza emiterii actelor administrative a căror anulare se solicită , respectiv a deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx , a deciziei de impunere nr.xxx /xx.xx.xxxx și a raportului de inspecție fiscală nr. Xxxx /xx.xx.xxxx.

Totodată curtea a mai stabilit pentru instanța de fond și obligativitatea ca în rejudecarea cauzei să dispună efectuarea unei noi expertize contabile care să fie efectuată pe baza documentației administrative care a stat la baza emiterii actelor administrative a căror anulare se solicită respectiv a, respectiv deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx, a deciziei de impunere nr. xxx /xx.xx.xxxx și a raportului de inspecție fiscală nr. xx /xx.xx.xxxx.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de xx.xx.xxxx, fiind înaintate de către pârâte și documentele, care au stat la baza emiterii actelor administrative a căror anulare se solicită, respectiv a deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx, a deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx și a raportului de inspecție fiscală nr. xxx /xx.xx.xxxx.

La termenul din xx.xx.xxxx, a fost dispusă a fi efectuată în cauză proba cu expertiză financiar contabilă care avea să răspundă următoarelor obiective:

-să se stabilească baza de impunere pentru anul fiscal xxxx, în sensul de a se comunica dacă documentele contabile evidențiate în contabilitate ca reprezentând documente justificative pentru cheltuieli deductibile îndeplinesc condițiile legale pentru a fi avute în vedere de către organele de control;

-să se stabilească, în concret, dacă bunul fiscal din care rezultă aprovizionarea cu combustibil are natură de document justificativ pentru anul

fiscal xxxx sau dacă este nevoie de alte documente contabile care să justifice calitatea de cheltuială deductibilă a alimentării cu combustibil;

- să se stabilească cuantumul impozitului pe profit achitat în plus în anul xxxx, precum și modalitatea în care acesta ar fi trebuit să fie alocat altor datorii pe care reclamanta le-ar fi avut către bugetul consolidat al statului;

- să se stabilească baza de impunere pentru anul fiscal xxxx, în sensul de a se menționa dacă amortizarea aferentă mijloacelor fixe (autoturism xxx și autoturism xxxx) s-a realizat conform dispozițiilor legale având în vedere situația reală a veniturilor societății, sursa acestor venituri, însemnările din balanțele analitice, specificul activității precum și dispozițiile legale în vigoare la acea dată;

- să se stabilească , pentru anii fiscali xxxx-xxxx care au fost dividendele alocate, care a fost cuantumul acestora și modalitatea în care acestea au fost impozitate;

- să se stabilească dacă impozitul datorat pentru dividende alocate este același cu impozitul pe care reclamanta s-a achitat în anii fiscali supuși controlului;

- să se stabilească dacă modalitatea în care reclamanta a calculat și achitat TVA-ul aferent operațiunilor desfășurate a fost cea corectă și legală;

- să se stabilească dacă sunt diferențe de taxe și impozite pe care reclamanta nu le-a calculat și achitat la termenele legale și dacă cele reținute în raportul de inspecție fiscală sunt în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Reclamanta a învederat instanței că renunță la capătul cerere privind suspendarea actului administrativ,totodată instanța în baza principiului disponibilității procesuale reglementat de prevederile art 129 alin 6 din Cpr.civ va ține seama de precizarea obiectului cereri introductive,făcută la xx.xx.xxxx ,în sensul că dorește anulare parțială a actelor administrativ fiscale emise în privința societății și exonerarea acesteia de la plata sumei de xxxx lei..

Tribunalul analizând actele și lucrările reține următoarele: Prin decizia nr.xxx/xx.xx.xxxx emisă de DGFP xxxx - Activitatea de inspecție fiscală xxxx a stabilit în sarcina reclamantei SC. xx SRL xxx că ar avea de plată suma de xxxx lei din care: impozit pe profit în sumă de xxxx lei; majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de xxxx lei;

- TVA în sumă de xxxx lei;

- majorări de întârziere aferente TVA în sumă de xxxx lei;

- majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende în sumă de xxxxx lei.

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat contestație care a fost respinsă prin Decizia nr. xxx/xxxx de către DGFP- Biroul soluționare contestații pentru suma de xxxx lei reprezentând :

- impozit pe profit - xxxx lei;

- majorări aferente impozit pe profit - xx lei; impozit pe venitul din dividende xxxx lei;

- TVA xxxx LEI;
  - majorări aferente TVA - xxxx lei
- și a desființat decizia de impunere pentru suma de xxxx lei reprezentând :

- impozit pe profit - xxxx lei;
  - majorări aferente impozit pe profit - xxx lei;
- CAS angajator- xxxlei; Majorări aferente CAS angajator- xxx lei;
- Fond garantare - xx lei.

Reclamanta în motivele de nelegalitate invocate împotriva deciziei de impunere nr. xxxx/xx.xx.xxxx arată următoarele:

Din verificările efectuate de organul de control s-a stabilit pentru anul fiscal xxxx diferență de plată impozit pe profit în sumă de xxxx lei - suma de xxx lei reprezentând cheltuiala cu amortizarea aferentă mijloacelor fixe (xxx și xxx), fără ca unitatea să le utilizeze în producție, societatea desfășurând numai activitatea de închiriere spații în conformitate cu prevederile art. 24 alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost luată în calcul de organele de control în stabilirea profitului pe anul 2007, în mod eronat.

Cu privire la impozitul pe veniturile din dividende datorate de persoanele fizice conform Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare ce cuprinde perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, societatea arată că :

În anul fiscal xxxx, societatea a repartizat în contul xxx (dividende de plată) suma de xxxx lei pentru care a plătit, așa cum reiese și din relatarea organelor de control un impozit pe dividende de xxxx lei, sumă ce a fost virată în luna mai xxxx în contul impozitului pe dividende, dar s-a plătit impozit pe profit și s-a omis declarare bugetul de, stat. Organul de control a stabilit suma de xxxx lei reprezentând impozit dividende să fie plătită din nou. Societatea a considerat:că pentru această sumă reținută și virată la bugetul de stat, dar omisă a fi declarată ,să se întocmească pentru luna mai xxxx, dată când s-a plătit, o declarație rectificativă, în contul impozitului pe dividende rămânând de plată suma de xxxx lei și majorări de întârziere de 6.926 lei.

În ceea ce privește obligațiile de plată privind TVA și majorări de plată, respectiv : suma de xxxx lei TVA deductibilă aferentă ratelor de leasing, dobânzi și comisioane așa cum reiese din anexa nr. 14 din actul de control; suma de xxxx lei TVA deductibilă stabilită de control ca fiind nedeductibilă privind achiziționarea unui autoturism xxxx în baza facturii nr.xxxxx/xx.xx.xxxx în valoare totală de xxxx lei și suma de xxxx lei TVA deductibilă aferentă cheltuielilor cu manopera și piese de schimb pentru xxx, fără să se facă o minimă investigație, organul de control a decis unilateral că cele două autoturisme achiziționate în anul xxxx, unul în luna martie xxxx și unul în octombrie xxxx, controlul fiind limitat la finele anului xxxx „nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile" pentru care TVA-ul aferent nu ar fi deductibil conform art. 145 alin.2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Reclamanta arată că cele două autovehicule au fost achiziționate în scopul efectuării de operațiuni taxabile., însă momentul apariției veniturilor din aceste operațiuni nu coincide cu momentul achiziționării lor. Legiuitorul nu a prevăzut un anumit timp care să treacă între aceste două momente , fapt pentru care constatarea organului de control ar fi nelegală.

Organul fiscal, prin raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx.xx.xxxx întocmit în urma controlului efectuat la societatea reclamantă cât și în soluția de respingere pronunțată cu ocazia soluționării contestației promovată de societate împotriva deciziei de impunere nr. xxx/xx.xx.xxxx a avut cu totul altă poziție față de cele susținute de reclamantă, considerând că au fost încălcate dispozițiile art. 24 alin.2 lit. a din Codul fiscal, art. 21 alin.3 lit. n din Codul fiscal și art. 145 alin.2 lit. o din Codul fiscal.

Instanța, coroborând probatoriul administrat în cauză de ambele părți, concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză cu dispozițiile legale mai sus menționate apreciază că acțiunea reclamantei este fondată, în parte.

În luarea acestei hotărâri s-au avut în vedere următoarele argumente juridice :Raportat la primul obiectiv al expertizei contabile efectuate în cauză, poziția expertului exprimată în legătură cu acest obiectiv, instanța reține că prin „Declarația 101 privind impozitul pe profit pe anul xxx”, reclamanta a declarat pierdere fiscală în sumă de xxxx lei, respectiv : xxx lei venituri și xxx lei cheltuieli, din care xxxxx lei cheltuieli cu combustibilul, rezultă xxxx lei pierdere fiscală.

Inspecția fiscală a stabilit, prin Raportul de inspecție fiscală nr. xxxx/xx.xx.xxxx pentru această perioadă, o pierdere fiscală de xxxx lei, rezultând o diferență de xxxxx lei.

În cazul achiziționării carburanților auto pe bază de bon fiscal, în conformitate cu prevederile din Codul fiscal și Ordinul nr. xxx/xxxx aceste bonuri pot fi utilizate ca documente justificative care stau la baza înregistrării cheltuielilor în contabilitate, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului, condiții care în prezenta cauză reclamanta nu le-a respectat întruîntul.

De asemenea, cu privire la impozitul pe profit, instanța reține că în anul xxxx societatea a înregistrat suma de xxxx lei reprezentând cheltuială cu amortizarea aferentă mijloacelor fixe, fără ca aceasta să le dețină și să le utilizeze în producția, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, astfel cum cere art. 24 alin.2 lit. a din Codul fiscal.

În baza documentelor puse la dispoziția organului de inspecție fiscală de către societate a reieșit că aceasta a înregistrat doar venituri din chirii, deci nu a înregistrat și venituri corespunzătoare obiectului de activitate declarat, respectiv „comerț cu ridicata al produselor lactate ,oualelor, uleiurilor și grăsimilor comestibile”

Conform art. 24 alin. 1 din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin actele normative în vigoare”,

Instanța, având în vedere jurnalul operațiunilor aferent perioadei xxx -xxxx xxx, balanța de verificare aferentă aceleiași perioade și nu în ultimul rând disp. art. 24 alin.2 din Legea nr. 571/2003 rap. la art. 21 alin.3 lit. n care stipulează că : "Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții (lit.a) este deținut și utilizat în producție, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative" iar art. 21 alin.3 lit.n „cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificat cu documente legale" (valabil până la xx.xx.xxxx), consideră că cele exprimate în raportul de expertiză corespund realității astfel încât acest punct de vedere și-l însușește.

Astfel, în anul xxx reclamanta a înregistrat venituri din vânzări marfă în sumă totală de xx lei, venituri din chirii în suma de xx lei, înregistrând un profit de xx lei.

Pentru anul xxx, prin Decizia de impunere nr. xxx/xxxx, organul de inspecție fiscală a stabilit diferență impozit pe profit în sumă de xxxx lei, aferent unei baze de impunere în suma de xxxxx lei.

Din baza de impunere de xxxx lei, reclamanta a sesizat Biroul soluționare contestații doar cu privire la cheltuielile cu amortizarea în sumă de xxxx lei (xxx lei amortizare xxxxx + xxxx lei amortizare xxx).

Potrivit art. 24 alin.2 lit. a Codul fiscal, cheltuielile cu amortizarea autoturismelor utilizate în scopuri administrative sunt deductibil fiscal.

Instanța reține că prevederile art. 21 alin.3 lit. n introduce o limitare numai pentru acele autoturisme utilizate exclusiv de către angajații cu funcții de conducere și administrare, pentru care se admite dreptul de deducere doar la un singur autoturism.

Cheltuielile cu celelalte autoturisme care sunt folosite de către ceilalți salariați și de către administratori sunt deductibile fără limită, cu condiția de a fi justificate cu documente legale (ordine de deplasare, foi de parcurs, documente de alimentare combustibil).

În speță, SC xxxx SRL a justificat utilizarea autoturismelor în anul xxxx cu documente (ordine de deplasare, foi de parcurs, documente de alimentare combustibil), documente ce au fost depuse și la Biroul de soluționare contestații cu adresanr. xxxxx/xx.xx.xxxx.

Din punct de vedere al expertizei contabile, cheltuiala cu amortizarea mijloacelor de transport înregistrate de reclamantă în anul xxxx pentru aceste autoturisme a fost în sumă totală de xxxxx lei care ar fi cheltuială deductibilă fiscal, însă prin contestația depusă la xx.xx.xxxx reclamanta nu sesizează Biroul de soluționare contestații cu suma totală înregistrată cu cheltuiala cu amortizarea de xxxx lei ci numai cu privire la o parte din cheltuiala cu amortizarea înregistrată, respectiv numai pentru suma de xxxx lei.

Prin Decizia nr. xxxx/xx.xx.xxxx soluționarea contestației s-a făcut în limitele

sesizării (art. 213 OG nr. 92/2003) respectiv s-a desființat parțial Decizia xxx/xx.xx.xxxx doar pentru suma contestată, respectiv s-a desființat impozit pe profit de xxx lei ($xxxx \cdot 16/100$) și majorări aferente în sumă de xxx lei.'

Urmare a desființării parțiale a impozitului pe profit prin Decizia nr. xxxx/xxxx, instanța constată că baza de impunere avea cu totul altă compunere.

Se mai constată de către instanță că în Declarația privind impozitul pe profit (101) an 2007, declarație înregistrată la AFP Slobozi cu nr xxxx/xx.xx.xxxx SC xxxxx "SRL nu a declarat recuperarea pierderii fiscale de xxx lei, din anul xxx, respectiv nu a beneficiat de facilitatea fiscală prev. de art.26 din Codul fiscal.

Declarația 101 pe anul xxxx a fost depusă în anul xxxxx fiind înregistrată cu nr. xxxx/xx.xx.xxxx.

La data întocmirii și depunerii Declarației 101 pe anul xxxx, reclamanta nu declarase încă pierderea fiscală înregistrată în anul xxx, situație în care nu avea cum să recupereze o pierdere fiscală nedeclarată (art. 26 Cod fiscal).

Concluzionând, instanța constată că amortizarea aferentă mijloacelor fixe (autoturisme xxxx și xxx) ar fi deductibilă numai la nivelul sumei contestate, respectiv de xxx lei avută în vedere și soluționată corect de organul fiscal.

În ceea ce privește impozitul pe dividende în sumă de xxx lei, instanța ... apreciază că această sumă a fost achitată de reclamantă conform o.p. nr. xx din xx.xx.xxxx.

Totodată instanța mai constată că din profitul anului xxxx, în luna mai xxxx, a fost distribuită la dividende suma de xxxxx lei, fiind calculat și înregistrat impozit pe venituri din dividende în suma de xxx lei ($xxxx \cdot 16/100$). Se constată că reclamanta nu a declarat impozitul pe dividende conform art. 85 alin.1 Cod procedură fiscală, însă plata efectuată este înregistrată la organul fiscal în „fișa de evidentă a plăților”, ca fiind o sumă încasată fără să existe obligație fiscală, drept urmare, în legătură cu această sumă de bani instanța își însușește concluziile raportului de expertiză și va dispune anularea în parte a deciziei de impunere fiscală nr. xxxx/xx.xx.xxxx și a Raportului de inspecție fiscală nr. xxxxx, exonerând reclamanta de plata sumei susmenționate, în valoare de xxxxx lei și majorări de TVA în sumă de xxx lei.

Instanța, față de actele contabile înaintate la dosar constată că modalitatea în care această societate reclamantă ar fi calculat și achitat TVA-ul aferent operațiunilor desfășurate, nu a fost cea corectă.

În susținerea acestui argument s-a avut în vedere că prin contestația din data de xx.xx.xxxx formulată în baza art. 205 și următoarele din OG nr.92/2006 reclamanta a contestat din TVA-ul în sumă totală de xxx lei pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere decât pentru suma de xxx lei, sumă care ar proveni din : xxx lei TVA rate leasing Hyundai Accent, conform Contract de leasing financiar nr. xxxx/xx.xx.xxxx ; xxxxx lei TVA achiziții autoturism xxxx, xxxx/xx.xx.xxxx, xxx lei TVA cu piese de schimb+manoperă pentru autoturism xxxx/xx.xx.xxxx.

Prin acțiunea introdusă la instanță se cere anularea TVA-ului pentru care nu

s-a acordat dreptul de deducere în sumă de xxxx lei (xx lei + xx lei).
Atât instanța cât și expertiza contabilă vor avea în vedere doar TVA-ul de xxxx lei care a fost contestat de reclamantă.

Potrivit art. 145 alin.2 din Codul fiscal, „orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni : a) operațiuni taxabile.” Rezultă că pentru a beneficia de deductibilitatea TVA-ului aferentă achizițiilor de autoturisme trebuie ca societatea să utilizeze acele autoturisme în folosul operațiunilor sale taxabile. Din examinarea înregistrărilor contabile, respectiv a veniturilor înregistrate în evidența contabilă, a rezultat că societatea nu a obținut venituri cu aceste autoturisme (de la data achiziției până la xx.xx.xxxx perioada verificată), respectiv venituri din închiriere sau din prestări servicii.

La data achiziției celor două autoturisme, societatea avea în patrimoniu încă două autoturisme (xxx și xxxx),

Numărul de personal (1 angajat) și de administrare (1 neangajat) nu justifică utilizarea acestor autoturisme, pentru desfășurarea activității societății. Rezultă. că reclamanta-a dedus TVA în suină de xxxx lei, xx de .autoturisme (xxxx și xxx) fără a justifica cu documente că aceste autoturisme sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile, conform prevederilor legale (art.142 lit. a” Cod fiscal).

În această situație se va menține diferența de TVA de xxxx lei, stabilită în mod corect de organul fiscal.

Concluzionând, ținându-se seama și de punctul de vedere al expertului contabil exprimat în raportul de expertiză instanța apreciază că reclamanta are de plată obligații fiscale în sumă totală de xxxx lei reprezentând: impozit pe profit de xxxx lei ,majorări impozit profit de xxxx lei ,TVA de plată în quantum de xxx lei și majorări de TVA de xxxx lei. astfel încât sub acest aspect, decizia de impunere fiscală nr. xxx din xx.xx.xxxx va fi menținută ca legală și temeinică.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, față și de quantumul pretențiilor formulate de reclamantă și admise, în parte de instanță, numai în ceea ce privește suma de xxxx lei impozit pe dividende și majorări de TVA în sumă de xxx lei, pârâtele vor fi obligate către reclamantă la suma de xxx lei cu titlul de cheltuieli de judecată reprezentând taxa timbru și onorariu expert.

Văzând și dispozițiile art. 20 alin. I din Legea nr. 554/2004,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite, în parte, contestația formulată de reclamanta SC. xxxx SRL. xx cu sediul în mun. Str. xx, bl.xx, sc. x, ap.xx , jud. xxx în contradictoriu cu pârâtele **DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE xxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**, ambele cu sediul în xxx, bd. xxx nr. xx jud. xxxx.

Dispune anularea parțială a Deciziei nr. xx din xx.xx.xxxx privind soluționarea contestației emisă de DGFP Ialomița și în consecință anulează , în parte, decizia de impunere fiscală nr. xxxx din xx.xx.xxxx și Raportul de inspecție fiscală nr. xxxxx, în ceea ce privește impozitul pe dividende în sumă de xxxx lei și majorări de TVA în sumă de xxx lei.

Constată că reclamanta are de plată obligații fiscale în sumă totală de xxx lei reprezentând: impozit pe profit de xxxx lei, majorări impozit profit de xxxx lei , TVA de plată în cuantum de xxxx lei și majorări de TVA de xxx lei.

Obligă pârâtele către reclamantă la plata sumei de xxxx lei cheltuieli de judecată .

Cu recurs în xx zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică, azi xx.xx.xxxx.